NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2019/429

ze dne 11. ledna 2019,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/821, pokud jde o metodiku a kritéria posuzování a uznávání systémů náležité péče v dodavatelském řetězci týkajících se cínu, tantalu, wolframu a zlata

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/821 ze dne 17. května 2017, kterým se stanoví povinnosti náležité péče v dodavatelském řetězci pro unijní dovozce cínu, tantalu a wolframu, jejich rud a zlata pocházejících z oblastí postižených konfliktem a vysoce rizikových oblastí ([1]), a zejména na čl. 8 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Přírodní nerostné suroviny mají velký rozvojový potenciál, avšak v oblastech postižených konfliktem nebo vysoce rizikových oblastech mohou být příčinou vypuknutí nebo pokračování násilných konfliktů, což narušuje úsilí o rozvoj, řádnou správu věcí veřejných a právní stát. V těchto oblastech je zásadním prvkem pro zajištění míru, rozvoje a stability prolomení spojitosti mezi konfliktem a nelegálním využíváním nerostných surovin.

(2) Nařízení (EU) 2017/821 stanoví povinnosti náležité péče pro unijní dovozce cínu, tantalu a wolframu, jejich rud a zlata, které se použijí od 1. ledna 2021. Účelem nařízení je zajištění transparentnosti a jistoty, pokud jde o dodavatelské postupy unijních dovozců a subjektů zabývajících se tavením a rafinací, kteří získávají nerostné suroviny z oblastí postižených konfliktem a vysoce rizikových oblastí.

(3) Již existuje řada dobrovolných systémů náležité péče v dodavatelském řetězci s týmiž nebo podobnými cíli, jaké má nařízení (EU) 2017/821. Nařízení (EU) 2017/821 umožňuje, aby Komise uznala systémy, které umožňují dovozci dodržovat toto nařízení, pokud je unijní dovozce nerostných surovin či kovů účinně uplatňuje.

(4) Je tudíž nezbytné stanovit metodiku a kritéria, jež bude Komise používat, aby určila, zda má určitý systém uznat.

(5) Ve 14. bodu odůvodnění nařízení (EU) 2017/821 se mimo jiné uvádí, že požadavky na systémy náležité péče v dodavatelském řetězci by měly být v souladu s pokyny OECD pro náležitou péči a splňovat procedurální požadavky, k nimž patří zapojení zúčastněných stran, mechanismy pro stížnosti a schopnost reagovat. Uvedený bod odůvodnění také stanoví, že unijním dovozcům zůstává individuální odpovědnost za dodržování povinností náležité péče, a to bez ohledu na to, zda se na ně vztahuje systém náležité péče v dodavatelském řetězci uznaný Komisí.

(6) Požadavky nařízení (EU) 2017/821 jsou v souladu s pokyny OECD. Aby byla zajištěna také jednotnost tohoto nařízení a činností OECD, měla by metodika OECD pro posouzení souladu odvětvových programů s pokyny OECD týkajícími se nerostných surovin (dále jen „metodika OECD“) sloužit jako základ metodiky a kritérií Komise pro posuzování a uznávání systémů náležité péče v dodavatelském řetězci.

(7) Předtím, než Komise dokončí posouzení žádostí o uznání, by měl být dle potřeby konzultován sekretariát OECD, který by měl mít možnost vydat stanovisko k návrhu zprávy a k předběžným závěrům.

(8) Příslušné orgány členských států odpovídají za používání a účinné a jednotné provádění nařízení (EU) 2017/821 v celé Unii. Komise by proto měla sdílet informace o žádostech o uznání a o jejich posouzení s příslušnými orgány členských států, aby tak poskytla těmto příslušným orgánům možnost účinně přispět k posouzení Komise.

(9) Ustanovení čl. 8 odst. 3 nařízení (EU) 2017/821 uvádí, že Komise musí zohlednit různou praxi v odvětví, kterou tento systém pokrývá, a rovněž přístup založený na posouzení rizik a metodu, které tento systém používá k určení oblastí postižených konfliktem a vysoce rizikových oblastí, a seznam jejich výsledků.

([1]) Úř. věst. L 130, 19.5.2017, s. 1.

(10) Toto nařízení nezahrnuje ověřování systémů, které jsou již uznány, ani požadavky týkající se změn systémů v průběhu času, přičemž tyto záležitosti upravuje čl. 8 odst. 4 a 5 nařízení (EU) 2017/821.

(11) Unie by měla dle potřeby usilovat o spolupráci s ostatními jurisdikcemi, pokud jde o podporu vývoje a provádění systémů náležité péče, které budou v souladu s pokyny OECD pro náležitou péči,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro metodiku a kritéria, jež Komisi umožní posoudit, zda systémy náležité péče v dodavatelském řetězci týkající se cínu, tantalu, wolframu a zlata usnadňují hospodářským subjektům plnění požadavků nařízení (EU) 2017/821, a takové systémy uznat podle článku 8 uvedeného nařízení.

2. Toto nařízení se použije pouze na systémy nebo část systémů, které se týkají kovů a nerostných surovin, jež spadají do oblasti působnosti nařízení (EU) 2017/821, které stanoví příloha 1 uvedeného nařízení.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí definice v nařízení (EU) 2017/821.

Použijí se rovněž tyto definice:

a) „systémem“ se rozumí „systém náležité péče v dodavatelském řetězci“ neboli „systém náležité péče“, jak jej definuje čl. 2 písm. m) nařízení (EU) 2017/821;

b) „žadatelem“ se rozumí subjekt, který předložil nebo hodlá předložit žádost o uznání systému;

c) „vlastníky systému“ se rozumí subjekty uvedené v čl. 8 odst. 1 nařízení (EU) 2017/821;

d) „hospodářskými subjekty zúčastněnými v systému“ se rozumí fyzické nebo právnické osoby, které podléhají auditu podle požadavků systému nebo jsou se systémem jinak spojeny nebo se systému účastní takovým způsobem, že od nich tento systém očekává, že budou dodržovat jeho normy a politiky;

e) „metodikou OECD“ se rozumí metodika OECD pro posouzení souladu odvětvových programů s pokyny OECD týkajícími se nerostných surovin, a to včetně její přílohy, zveřejněná s poznámkou OECD COM/DAF/INV/DCD/DAC (2018)1;

f) „společnými zásadami náležité péče“ se rozumí zásady stanovené v oddíle A přílohy 1 metodiky OECD;

g) „opakovanou žádostí“ se rozumí

   i) žádost týkající se systému, který již byl předmětem nejméně jedné dřívější žádosti, jež byla buď prohlášena za nepřípustnou, nebo byla neúspěšná, nebo byla stažena;

   ii) žádost týkající se systému, jemuž Komise odňala uznání;

h) „obecnými podmínkami uznání“ se rozumí podmínky stanovené v článku 4;

i) „specifickými kritérii posouzení“ se rozumí kritéria stanovená v článku 5.

2. Pro účely tohoto nařízení se výraz „odvětvový program“ použitý v metodice OECD chápe ve stejném smyslu jako výraz „systém“.

Článek 3

Požadavky na žádosti a přípustnost žádostí

1. Vlastníci systému mohou požádat, aby Komise uznala systémy, které vytvořili a na něž dohlížejí, v souladu s tímto článkem.

2. Aby byly přípustné, musí žádosti obsahovat následující údaje:

a) totožnost žadatele;

b) jméno a kontaktní údaje osoby, která bude odpovědná za posouzení, a bude tudíž pro Komisi kontaktní osobou;

c) popis cílů systému, kovů a nerostných surovin, na které se systém vztahuje, typů hospodářských subjektů zúčastněných v systému a toho, ve které části hodnotového řetězce jsou tyto hospodářské subjekty činné;

d) údaje o rozsahu žádosti, které objasní, zda se žádost týká specifické části systému nebo specifické části hodnotového či dodavatelského řetězce;

e) důkazy, že návrh politik a norem systému je v souladu se zásadami náležité péče v dodavatelském řetězci, jak je vymezuje čl. 2 písm. d) nařízení (EU) 2017/821, a to způsobem, jenž vyhovuje pětistupňovému rámci, který stanoví příloha 1 pokynů OECD;

f) seznam hospodářských subjektů zúčastněných v systému a ostatních subjektů, které jsou členy systému nebo s ním jsou jinak spojeny;

g) je-li k dispozici, jakékoli jiné posouzení systému včetně sebeposouzení, posouzení příslušnými orgány v jiné jurisdikci a posouzení provedených třetí stranou;

h) případně vztah mezi žádostí a jakoukoli dřívější žádostí.

3. Žadatelé mohou uvést jakékoli jiné informace, které považují za významné.

4. Do 45 kalendářních dnů po obdržení žádosti Komise rozhodne, zda je žádost přípustná, a vyrozumí o tom žadatele.

5. Má-li Komise za to, že byly poskytnuty důkazní informace uvedené v odst. 2 písm. e), ale že ostatní informace uvedené v odstavci 2 chybí, informuje žadatele včas, v každém případě před uplynutím lhůty stanovené v odstavci 4, a vyzve žadatele, aby žádost do 30 kalendářních dnů doplnil.

6. Má-li Komise za to, že nebyly poskytnuty důkazní informace uvedené v odst. 2 písm. e), nebo pokud žadatel nedoplní žádost před uplynutím stanovené lhůty podle odstavce 5, Komise prohlásí žádost za nepřípustnou a uvědomí o tom žadatele a nebude pokračovat v dalším posuzování žádosti.

7. Podáním žádosti vlastníci systému akceptují, že systém bude podléhat posouzení stanovenému v tomto nařízení. Žadatelé však mohou svou žádost kdykoli stáhnout.

Článek 4

Obecné podmínky uznání rovnocennosti

1. Systém bude uznán za rovnocenný, jestliže společné zásady náležité péče daného systému, jeho požadavky na hospodářské subjekty zúčastněné v systému a konkrétní působnost systému samého odpovídají použitelným požadavkům nařízení (EU) 2017/821.

2. Požadavky odstavce 1 se považují za splněné, jestliže na základě svého posouzení všech použitelných specifických kritérií, pokud jde o politiky a normy systému i o způsob, jakým je systém provádí, má Komise za to, že jsou splněny podmínky pro to, aby byl systém hodnocen jako „plně v souladu“ podle oddílu 4 metodiky OECD.

Článek 5

Specifická kritéria pro posouzení

1. Komise systém posoudí podle použitelných specifických kritérií stanovených v příloze 1 metodiky OECD, a to v souladu s články 6, 7 a 8.

2. U každého jednotlivého posouzení Komise určí významnost každého ze specifických kritérií v příloze 1 metodiky OECD, a to s přihlédnutím k povaze, oblasti působnosti a specifickým rysům posuzovaného systému. Za tímto účelem zváží použitelnost specifických kritérií uvedených v příloze 1 metodiky OECD. Může rovněž zvážit odchylku od specifických kritérií uvedených v příloze 1 metodiky OECD, je-li to nezbytné k zajištění toho, aby posouzení odpovídalo oblasti působnosti a požadavkům nařízení (EU) 2017/821, mimo jiné pokud jde o typy subjektů, které podléhají povinnostem podle uvedeného nařízení.

Článek 6

Doplnění údajů uvedených v žádosti, které umožní posouzení specifických kritérií

1. Komise dle potřeby doplní údaje obsažené v přípustných žádostech, aby mohla provést posouzení použitelných specifických kritérií podle čl. 5 odst. 2. To může zejména zahrnovat:

a) přezkumy dokumentů, které Komise považuje za významné, například stanov systému nebo rovnocenných pravidel a jiných dokumentů politiky; mandát příslušných výborů systému; zprávy o auditu hospodářských subjektů zúčastněných v systému; zprávy odborníků a příslušných zúčastněných stran; jakékoli jiné posouzení systému včetně sebeposouzení, posouzení příslušnými orgány v jiných jurisdikcích a posouzení provedených třetí stranou; jakékoli jiné významné informace týkající se řízení systému;

b) rozhovory se zástupci systému, vedením hospodářských subjektů zúčastněných v systému, s auditory a ostatními významnými zúčastněnými stranami;

c) účast v auditech hospodářských subjektů zúčastněných v systému provedených třetí stranou a připomínkování těchto auditů na základě požadavků systému a posouzení příslušných zpráv o auditu.

2. Při provádění odstavce 1 může Komise žadatele požádat, aby předložil jakékoli doplňující informace nebo dokumentaci a usnadnil rozhovory a účast na auditech prováděných třetí stranou.

3. Komise určí, jaké doplňující informace jsou zapotřebí k tomu, aby mohla provést posouzení všech použitelných specifických kritérií. Za tímto účelem může vzít v úvahu soubor pokynů uvedený v příloze 2 metodiky OECD.

Článek 7

Metodika pro hodnocení specifických kritérií

1. Při hodnocení každého použitelného specifického kritéria se zváží návrh politik a norem systému i jejich provádění ze strany systému v souladu s oddílem 3.2 metodiky OECD.

2. Komise určí, zda je systém „plně“ nebo „částečně“ v souladu, pokud jde o všechna použitelná specifická kritéria podle oddílu 3.2 metodiky OECD, nebo zda s nimi v souladu „není“.

3. Při hodnocení použitelných specifických kritérií se nepřihlíží k žádným případným politikám, normám, činnostem a jiným aspektům systému, jež se netýkají náležité péče v dodavatelských řetězcích kovů a nerostných surovin, které spadají do oblasti působnosti nařízení (EU) 2017/821, ani se nezohledňují politiky a jiné informace týkající se společností, které nespadají do oblasti působnosti uvedeného nařízení, pokud to není výslovně požadováno v žádosti a pokud to Komise neschválí.

4. Komise může při hodnocení žádosti vzít v úvahu jakékoli případné významné posouzení systému, které provedly důvěryhodné třetí strany, a to i pokud taková posouzení nejsou součástí žádosti.

5. Při hodnocení použitelných specifických kritérií, u nichž se systém plně nebo zčásti opírá o politiky, normy a činnosti jiného systému nebo podobného subjektu, který je na žadateli nezávislý, se vezme v úvahu:

a) zda systém provedl důvěryhodné posouzení takových subjektů a to, jak taková posouzení jsou nebo budou průběžně udržována relevantní a aktualizovaná, a

b) zda takové subjekty jsou systémy, které byly uznány za rovnocenné podle tohoto nařízení.

Článek 8

Zpráva o posouzení

1. Komise vypracuje zprávu, v níž uvede své posouzení toho, zda systém splňuje obecné podmínky pro uznání a použitelná specifická kritéria. Zpráva se dokončí podle odstavců 2, 3 a 4.

2. Návrh zprávy bude sdělen žadateli, který bude mít patnáct kalendářních dnů na vyjádření připomínek.

3. Po zvážení případných připomínek obdržených od žadatele Komise dle potřeby konzultuje ve věci návrhu zprávy sekretariát OECD a může mu poskytnout jakoukoli podkladovou dokumentaci, kterou sekretariát OECD potřebuje, aby vyslovil své stanovisko. Komise vyzve sekretariát OECD, aby své stanovisko předložil do 30 kalendářních dnů. Stanovisko se musí týkat zejména posouzení obecných podmínek uznání a specifických kritérií.

4. Komise zprávu dokončí nejpozději devět měsíců poté, co prohlásila žádost za přípustnou podle článku 3, ledaže žadatele předem uvědomí, že zprávu dokončí později.

Článek 9

Postup po přijetí závěru o obecných podmínkách uznání

1. Pokud má Komise na základě metodiky posouzení stanovené v tomto nařízení za to, že obecné podmínky uznání rovnocennosti jsou splněny, použije postup stanovený v čl. 8 odst. 3 nařízení (EU) 2017/821.

2. Pokud má Komise za to, že obecné podmínky uznání rovnocennosti podle článku 4 nejsou splněny, uvědomí o tom žadatele a příslušné orgány členských států a poskytne žadateli kopii konečné zprávy o posouzení podle čl. 8 odst. 1.

Článek 10

Opakované žádosti

1. Opakovanou žádost nelze podat ve lhůtě dvanácti měsíců od oznámení podle čl. 9 odst. 2 nebo čl. 3 odst. 6 nebo od stažení žádosti.

2. Odchylně od ustanovení odstavce 1 lze opakovanou žádost týkající se téhož systému podat tři měsíce od oznámení uvedených v odstavci 1, pokud by ke splnění obecných podmínek uznání rovnocennosti stanovených v článku 4 stačilo zlepšené hodnocení u méně než deseti procent použitelných specifických kritérií.

3. V opakovaných žádostech se uvádějí veškeré údaje podle čl. 3 odst. 2, a to i pokud byla část těchto údajů obsažena v předešlých žádostech.

4. Kromě údajů uvedených v čl. 3 odst. 2 musí opakovaná žádost týkající se systému, jenž byl předmětem předešlé neúspěšné žádosti, obsahovat podrobné informace o všech opatřeních přijatých v souvislosti se specifickými kritérii, která Komise ve svém posouzení poslední neúspěšné žádosti nepovažovala za kritéria „plně v souladu".

Článek 11

Opatření přijatá podle čl. 8 odst. 6 a čl. 8 odst. 7 nařízení (EU) 2017/821.

1. Při uplatňování čl. 8 odst. 6 a čl. 8 odst. 7 nařízení (EU) 2017/821 Komise dodrží kroky stanovené v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku.

2. Pokud Komise zjistí nedostatky uznaného systému, uvědomí o tom vlastníka systému a poskytne vlastníkovi systému tři až šest měsíců na přijetí nápravných opatření. Tuto lhůtu může Komise prodloužit s přihlédnutím k povaze nedostatků.

3. Vlastník systému oznámí Komisi nápravná opatření přijatá ve lhůtě stanovené podle odstavce 2. Oznámení musí obsahovat doložené důkazy o takových nápravných opatřeních.

4. Komise nezahájí postup pro odnětí uznání stanovený v čl. 8 odst. 7 druhém pododstavci nařízení (EU) 2017/821 před uplynutím lhůty stanovené v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 12

Transparentnost a důvěrnost

1. Komise zřídí rejstřík systémů, které uznala za rovnocenné, a tento rejstřík zpřístupní veřejnosti. Komise zajistí, aby byl rejstřík včas aktualizován, kdykoli uzná rovnocennost nebo uznání rovnocennosti odejme.

2. Zpráva podle čl. 8 odst. 1 se zpřístupní veřejnosti, pokud Komise systém uzná za rovnocenný. Stanovisko k návrhu zprávy poskytnuté sekretariátem OECD se rovněž zveřejní, ledaže sekretariát OECD požádá, aby jeho stanovisko zůstalo důvěrné.

3. Komise zajistí, aby veškeré údaje, které Komise, žadatelé nebo jakákoli fyzická nebo právnická osoba přispívající k posouzení podle tohoto nařízení označí jako důvěrné, byly zpracovány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ([2]).

Článek 13

Spolupráce a podpora

1. Žadatelé zajistí, aby Komise získala přístup ke všem údajům, které Komise považuje za nezbytné pro posouzení specifických kritérií, a to i formou usnadnění rozhovorů se zúčastněnými hospodářskými subjekty a účasti na auditech třetích stran.

2. Pokud žadatel nedodrží odstavec 1, Komise ukončí nebo pozastaví své posouzení a uvědomí o tom žadatele. Oznámení musí uvádět důvody, proč Komise své posouzení ukončila nebo pozastavila. Pokud Komise ukončí nebo pozastaví posouzení, může vlastník systému podat opakovanou žádost nejdříve dvanáct měsíců po datu oznámení.

3. Komise sdílí údaje s příslušnými orgány členských států určenými podle čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) 2017/821, aby jim umožnila účinně přispívat k posouzení Komise podle tohoto nařízení a plnit své povinnosti, pokud jde o účinné a jednotné provádění nařízení (EU) 2017/821.

Komise zejména:

a) informuje příslušné orgány členských států o vlastnících systémů, kteří požádali o uznání podle článku 3, a vyzve je, aby předložily veškeré údaje a posouzení významné z hlediska posouzení;

b) na žádost příslušného orgánu členského státu zpřístupní tomuto orgánu žádost v plném znění;

c) vezme v úvahu veškeré údaje významné pro posouzení žádosti podle tohoto nařízení, které poskytnou příslušné orgány členských států;

d) vezme v úvahu veškeré údaje, které poskytnou příslušné orgány členských států v souvislosti s nedostatky v systémech určenými Komisí, a vyrozumí je o každém oznámení učiněném podle čl. 11 odst. 3.

4. Komise dle potřeby průběžně informuje Evropský parlament o provádění tohoto nařízení a vezme v úvahu veškeré údaje důležité pro jeho provádění, které Evropský parlament předloží Komisi.

5. Vedle konzultace podle čl. 8 odst. 1 může Komise konzultovat sekretariát OECD nebo požádat o jeho podporu při plnění svých povinností podle tohoto nařízení.

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

Článek 14

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. ledna 2019.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER